

Siemkowice,11.2019.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Łodzi
ul. Piotrkowska 135
90-434 Łódź

Skarżący: Prokurator Rejonowy
w Wieluniu
ul. Kilińskiego 12
98-300 Wieluń

Organ: Rada Gminy Siemkowice
Plac Wolności 1
98-354 Siemkowice

Odpowiedź organu

na skargę Prokuratora Rejonowego w Wieluniu na uchwałę numer XXIV/91/16 Rady Gminy Siemkowice z 12 grudnia 2016 roku w sprawie ustalenia liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych oraz zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych na terenie gminy Siemkowice (Dziennik Urzędowy Woj. Łódzkiego z 2016 roku, poz. 5514).

Rada Gminy Siemkowice:

1. nie uznaje zarzutów podniesionych w skardze odnośnie zapisów zawartych w § 2 ust. 1 i 2 zaskarżonej uchwały i wnosi w tym zakresie o jej oddalenie
2. uznaje skargę za zasadną w zakresie zarzutów odnośnie zapisów zawartych w § 2 ustęp 4 zdanie 2 zaskarżonej uchwały, to jest w zakresie określenia wymogów architektonicznych, jakim powinno odpowiadać miejsce sprzedaży alkoholu w formie tzw. ogródka piwnego.

Uzasadnienie

W dniu 8 listopada 2019 roku wpłynęła do Rady Gminy Siemkowice skarga Prokuratora Rejonowego w Wieluniu **na uchwałę numer XXIV/91/16 Rady Gminy Siemkowice z 12 grudnia 2016 roku w sprawie ustalenia liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych oraz zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych na terenie gminy Siemkowice.**

Skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności wymienionych poniżej zapisów uchwały z uwagi na zarzucane uchwałę istotne naruszenie prawa, to jest:

1. naruszenie art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 punkt 4 w związku z art. 12 ust. 2 ustawy z 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w brzmieniu obowiązującym w dacie podejmowania uchwały poprzez niewłaściwe określenie w § 2 ust. 1 i 2 uchwały sposobu mierzenia odległości pomiędzy miejscami sprzedaży napojów alkoholowych a miejscami i obiektami chronionymi, które to unormowanie pozostaje w sprzeczności z celami i zadaniami przywołanej ustawy, w szczególności w zakresie kształtowania polityki społecznej polegającej na ograniczeniu dostępności alkoholu
2. naruszenie art. 12 ust. 2 ustawy z 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w brzmieniu obowiązującym w dacie podejmowania uchwały poprzez wskazanie przez radę gminy w § 2 ust. 4 uchwały, że sprzedaż napojów alkoholowych oraz piwa przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży może być prowadzona w tzw. ogródku piwnym pod warunkiem spełnienia wymogów określonych w uchwałę, pomimo, że stanowienie regulacji w tym przedmiocie nie leży w kompetencji rady gminy.

Uzasadnienie

Po szczegółowej analizie zapisów zaskarżonej uchwały oraz orzecznictwa wojewódzkich sądów administracyjnych Rada Gminy Siemkowice uznaje za nieuzasadnione stanowisko skarżącego odnośnie zapisów zawartych w § 2 ustępy 1 i 2 skarżonej uchwały.

Ustawa z 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j.Dz.U.2018.2137 z późn zm.) nie określa ani minimalnej odległości pomiędzy punktem sprzedaży napojów alkoholowych a obiektem chronionym ani sposobu

mierzenia tej odległości. W przywołanych przez skarżącego orzeczeniach wojewódzkich sądów administracyjnych, które dotyczą określania sposobu mierzenia odległości pomiędzy punktami chronionymi a punktami sprzedaży napojów alkoholowych występują pojęcia nieostre, które nie są zdefiniowane ustawowo. Takimi pojęciami posługuje się również skarżący, który podnosi, że w zapisie nie sprecyzowano, czy droga w linii prostej uwzględnia bariery architektoniczne czy też nie. Z żadnego zapisu ustawy, na podstawie której Rada Gminy Siemkowice podjęła uchwałę będącą przedmiotem zaskarżenia, obowiązek wskazywania czy w terenie występują bariery architektoniczne bądź inne elementy. Wskazywane w orzecznictwie sposoby mierzenia odległości np. według osi drogi czy geometrycznych granic działek, to pojęcia tylko językowe, niezdefiniowane w ustawach jak i w treści orzeczeń. Używanie pojęć niezdefiniowanych ustawowo, pojawiających się w orzeczeniach wojewódzkich sądów administracyjnych nie ułatwi ani nie zapewni, zdaniem skarżącego, prawidłowego mierzenia odległości pomiędzy punktami chronionymi a punktami sprzedaży napojów alkoholowych.

W ocenie Rady Gminy Siemkowice sformułowanie zawarte w § 2 ustęp 1 i 2 zaskarżonej uchwały pozwala na prawidłowe i precyzyjne zmierzenie odległości pomiędzy punktem sprzedaży napojów alkoholowych a obiektem chronionym, a w przypadku pojawienia się na tej drodze barier architektonicznych odległość ta ulegnie zapewne wydłużeniu a nie skróceniu. Jeśli chodzi o zarzut, że nie wiadomo, które wejście do obiektu należy brać pod uwagę, czy wejście na działkę czy do budynku i które, jeśli będą np. to organ stoi na stanowisku, że w każdym przypadku wydawania zezwolenia na sprzedaż alkoholu wójt gminy jest zobowiązany do sprawdzenia, czy usytuowanie punktu spełnia warunki określone w stosownej uchwale Rady Gminy i jest w stanie sprawdzić, które wejście do punktu sprzedaży jest wejściem używanym i w stosunku do niego dokonać pomiaru odległości. Zasad ta dotyczy również usytuowania tzw. ogródków piwnych, które podlegają zasadom usytuowania określonym w uchwale.

Zarzut, że zapisy zawarte w § 2 ust. 1 i 2 zaskarżonej uchwały naruszają zapisy art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 punkt 4 w związku z art. 12. ust. 2 ustawy z 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi jest również w ocenie organu nieuzasadniony. Rada Gminy Siemkowice podejmując przedmiotową uchwałę wypełniła swój obowiązek ustawowy, określając liczbę punktów sprzedaży i zasady usytuowania punktów sprzedaży napojów alkoholowych w odniesieniu do obiektów chronionych. Zapisy te w żaden sposób nie naruszają celów przywołanej wyżej ustawy. Uchwała o liczbie punktów sprzedaży

napojów alkoholowych i zasadach ich usytuowania ma na celu zapewnienie zachowania zasad porządku publicznego na terenie gminy i określa zasady sprzedaży alkoholu na danym terenie. Cele ustawy określone w art. 1 oraz w art. 2 ust. 1 punkt 4 są realizowane przez Gminę Siemkowice poprzez podejmowanie szeregu innych działań zmierzających do ograniczania spożycia napojów alkoholowych oraz zmiany struktury ich spożywania. Gmina jest inicjatorem szeregu przedsięwzięć mających na celu zmianę obyczajów w zakresie sposobu spożywania tych napojów, działania na rzecz trzeźwości, przeciwdziałania powstawaniu i usuwania następstw nadużywania alkoholu, a także wspierania działalności w tym zakresie organizacji społecznych. W ocenie Rady Gminy Siemkowice nie można utożsamiać sformułowania sposobu mierzenia odległości pomiędzy punktem sprzedaży napojów alkoholowych a obiektem chronionym z realizowaniem celów ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Realizacji tych celów służą bowiem inne instrumenty określone w omawianej ustawie.

Z uwagi na przywołane wyżej argumenty Rada Gminy Siemkowice uznaje skargę za nieuzasadnioną odnośnie zarzutów skierowanych do zapisów § 2 ust. 1 i 2 zaskarżonej uchwały.

Rada Gminy Siemkowice uznaje natomiast, po analizie orzecznictwa wojewódzkich sądów administracyjnych, za zasadne stanowisko skarżącego w przedmiocie przekroczenia przez radę upoważnienia ustawowego poprzez określenie w § 2 ust. 4 uchwały, upoważnienia ustawowego z uwagi na wskazanie jakie wymogi architektoniczne musi spełniać miejsce usytuowania ogródka piwnego. Wykładnia przepisów upoważniających radę gminy do określenia zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, dokonana w orzecznictwie wojewódzkich sądów administracyjnych, jednoznacznie wskazuje, że rada gminy nie ma kompetencji do określania w podejmowanych uchwałach wymogów dla pomieszczeń oraz warunków architektonicznych, jakie powinny spełniać tzw. ogródki piwne. Jednocześnie organ podnosi, że uchwała będącą przedmiotem skargi utraciła moc obowiązującą w dniu 6 września 2018 roku na mocy artykułu 4 ustawy z 19 stycznia 2018 roku o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz.U. z 2018 roku, poz.310). Zgodnie z brzmieniem tego przepisu uchwały rad gmin wydane na podstawie art. 12 ust. 1 i 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w brzmieniu przed nowelizacją zachowują moc do dnia wejścia w życie uchwał wydanych na podstawie art. 12 ust. 1 i 3 ustawy po zmianie, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie

ustawy zmieniającej. Ustawa z 19 stycznia 2018 roku o zmianie ustawy i wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz ustawy o bezpieczeństwie masowym weszła w życie w dniu 6 marca 2018 roku, a zatem dotychczasowe uchwały, w tym również uchwała zaskarżona niniejszą skargą, utraciły moc obowiązującą w dniu 6 września 2018 roku.

Załączniki: odpis odpowiedzi na skargę.